

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN EKSILERET STUDENTS HÆNDELSER

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 94.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874071504.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

Den kom da, den længselsfuldt ventede Dag. Hvor var Formiddagen og den første Del af Eftermiddagen usigelig lang! Endelig - endelig slog Klokken halv syv; jeg begav mig paa Vejen til det aftalte Mødested; i Lommen havde jeg et Eksempplar af "Svend Dyrings Hus", som jeg efter en kort Betænkning havde valgt paa Lejebiblioteket til at læse for Marie. Hun var allerede paa Pladsen; hun sad under et temmelig stort Asketræ, der stod lidt fra Vandet, rundt om stod Elletræer. Hun strikkede paa en Strømpe, ved hendes Fødder laa en lille Krans, som hun havde bundet af Kornblomster, røde Markvalmuer, Kamelblomster og Blaaklokker - af hele den fine, jomfruelige Flora, som i Juli Maaned smykker Randen af Grøfter og Gærder. Hun smilede over hele Ansigtet, da hun saa' mig, og gav mig sin Haand, men da jeg vilde kysse den, sagde hun: "Aa nej lad være med de Tossestreger." Jeg satte mig da ved Siden af hende, tog Bogen frem, men inden jeg begyndte at læse, fortalte jeg hende, hvorledes Teatret var indrettet, hvorledes Folk efterhaanden samlede sig, Musikken fra Orkestret begyndte, Lysekronen og Tæppet hævede sig, og tillige, hvorledes man maatte tænke sig de i Stykket spillende Personers Udseende og Kostume. Da jeg begyndte Læsningen, strikkede hun i Begyndelsen fort, men efterhaanden som Ekspositionen udviklede sig, lod hun Hænderne med Strikkestrømpen falde ned i Skødet, og Uldgarnsnøglet trillede hen ad Græsset. Hun fulgte med Øjnene enhver Bevægelse i mit Ansigt, af og til undslap der hende et Forbavselses-, Indignations- eller Begejstringsudraab; jeg kunde se, hvor udmærket hun forstod alt. Jeg var selv begejstret; for det første elsker jeg disse kernesunde Vers, der lyder mig saa fortrolige og hjemlige, dernæst maatte vel en saadan Tilhører løfte ens Gengivelse, og endelig var den milde 95 danske Sommerdag ligesom et naturligt Medium for denne af grøn Skov og Vang duftende Digtning. Jeg véd ikke, hvor længe jeg havde læst, thi tidt maatte jeg forklare et og andet om, hvorledes man frembragte Dekorationsforandringer og sligt, men jeg var i Færd med at læse Korets Sang i Begyndelsen af tredje Akt: